

koguduse ja riigi ja würestide ja rahwa pärast. Sai ta wiimaks lõpenud palumast, pani tema akna kinni ja kustus küünla ära.

„Kül see wõib üks waga Jumala mees olla,“ ütles krahw ise eneses, „sebasugust palwet ma ei ole elades weel kuulnud, iga sõna tungis südamesse. Wist see on üks wõdraist preestritest, kellest trahteri peremees rääkis, aga Staaliälane ehk Hiispaanialane see ei ole tõeste mitte, jassa keel jooksis nii magusaste tema suust, et ühena lust oli pealt kuulda. Wist see mees on ka riigipääwale kutsutud, et ta kurja Euteruse oma wäega peab ärawõitma. Kül ta sellega korda saab, kes tema wastu jõuab seista? Homme hommiku tahan ma tema jutule minna ja teda paluda, et ta mind õnnistaks hea tööle, mis pärast ma teele läksin. Aga kes teab, kas ta ka sellega rahul on, et ma Euteruse kinni wõtan, ehk tema ennemine tahab temaga kofku saada ja teda ärawõita.“

Nende mõtetega heitis krahw woodisse ja uinus pea magama.

Teisel hommikul kutsus krahw peremehe oma juure ja kästis teda wõdra mehe juure minna, kes torni toas elas, ja tema käest küsida, kas krahw temaga jutule wõiks saada, temal olla

temaga rääkimist. Peremees tuli tagasi ja tõi wastuse, et wõdras mees krahwi paluda, teda maatama tulla. Krahw läks siis ka ja leidis sealt toast ühe kuwatand näuga, aga tugewa kehaga munga Augustinuse jeltsiist, kes teda lahkestest teretas ja küsis, mis krahwi tahtmine pidi olema.

„Auustud herra,“ kostis krahw, „ma kuulsin eile õhtu läbi akna teie palwet, see on mo südant wäga liigutanud. Teie olete wist üks wäga püha ja tark mees ja mina pidin teid paluma, et õnnistage mind Jumala nimel, et hea töö, mis ma tahan ette wõtta, peaks korda minema.“

„Jesanda õnnistust soowin mina teile südamest,“ wastas munk, „aga ärge hüüdke mind pühaks, ma olen niisama sugune waene patune kui teie, ma elan ka ütsipäinis Jumala armu waral. Aga ma armastan Jesandat Jeeinist, ja sest et teie teda ka näitate armastawat, siis arwan ma teid omaks sõbraks ja armisaks wennaks, kellele ma kõik head soowin. Muud kui ärge pange oma lootust hea tegude peale, Jesand hoolib südamest.“

„Tõsi kül,“ kostis krahw, „aga kui Jumal mo südame läbitatub, siis ta tunneb ka, et ma ütsipäinis tema koguduse kasu nõuan.“